

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 477

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 iulie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
283. — Lege pentru ratificarea Protocolului opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptat la New York la 6 octombrie 1999.....	2	721. — Hotărâre pentru completarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 182/2002 privind lista autorităților contractante care au obligația de a aplica prevederile Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice și produsele care urmează să fie achiziționate prin procedura de licitație electronică	12
Protocol opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei.....	2-4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
412. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptat la New York la 6 octombrie 1999.....	4	85. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Licenței de concesiune pentru explorarea apei minerale din perimetrul Lebeș—Bucovina Nord, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Domarom Star” — S.R.L. Fundu Moldovei.....	13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		86. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Licenței de concesiune pentru explorarea apei minerale din perimetrul Stejarul, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Fornetti România” — S.R.L. Timișoara	13
Decizia nr. 181 din 8 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 387/2002.....	5-7	87. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Licenței de concesiune pentru explorarea apei minerale din perimetrul Valea Bârza, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială pentru Promovare Internațională — S.R.L. București.....	14
Decizia nr. 193 din 13 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 lit. a) alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă.....	7-8	★	
Decizia nr. 202 din 13 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni.....	8-10	Lista agenților economici comercianți angro de uleiuri minerale.....	14
Decizia nr. 223 din 3 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici.....	10-12	Lista depozitelor speciale (completare).....	15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Protocolului opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptat la New York la 6 octombrie 1999****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Protocolul opțional la discriminare față de femei, adoptat la New York la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de 6 octombrie 1999.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 2 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 26 iunie 2003.
Nr. 283.

PROTOCOL OPȚIONAL**la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei*)**

Statele părți la prezentul protocol,

luând notă de prevederile Cartei Organizației Națiunilor Unite, document care reafirmă încrederea în drepturile fundamentale ale omului, în demnitatea și valoarea ființei umane și în drepturile egale ale bărbaților și femeilor,

luând notă, de asemenea, de Declarația Universală a Drepturilor Omului, care proclamă că toți oamenii se nasc liberi și egali în demnitate și drepturi și că fiecare are acces la toate drepturile și libertățile proclamate în continuare, fără nici o deosebire, inclusiv deosebiri pe criterii de sex,

reamintind că acordurile internaționale privind drepturile omului și alte instrumente internaționale privind drepturile omului interzic discriminarea pe criterii de sex,

reamintind, de asemenea, Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (*Convenția*), în care statele părți condamnă discriminarea împotriva femeilor sub toate formele sale și hotărâsc să continue prin toate mijloacele necesare și fără întârziere o politică de eliminare a discriminării împotriva femeilor,

reafirmând hotărârea lor de a asigura obținerea deplină și egală de către femei a tuturor drepturilor omului și libertăților fundamentale și de a acționa eficient pentru prevenirea violării acestor drepturi și libertăți, au hotărât după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Un stat parte la prezentul protocol (*stat parte*) recunoaște competența Comitetului privind eliminarea discriminării față de femei (*Comitetul*) de a primi și de a analiza comunicările transmise în conformitate cu art. 2.

ARTICOLUL 2

Comunicările pot fi transmise de către sau în numele indivizilor ori grupurilor de indivizi sub jurisdicția unui stat parte, reclamând faptul că sunt victime ale violării oricăruia dintre drepturile stabilite în Convenție de către acel stat parte. Dacă o comunicare este transmisă în numele indivizilor sau grupurilor de indivizi, autorul trebuie să aibă conștientizarea acestora, în afară de cazul în care autorul poate justifica acțiunea în numele lor fără acest conștientământ.

ARTICOLUL 3

Comunicările se vor face în scris și nu vor fi anonime. Nici o comunicare nu va fi primită de către Comitet dacă privește un stat parte la Convenție, care nu este parte la prezentul protocol.

ARTICOLUL 4

1. Comitetul nu va lua în considerare o comunicare decât dacă s-a convins că toate mijloacele interne disponibile au fost epuizate, decât dacă aplicarea acestor mijloace este prelungită nerezonabil sau nu pare să aibă un rezultat concret.

2. Comitetul va declara o comunicare inadmisibilă în cazul în care:

a) aceeași problemă a fost deja examinată de către Comitet sau a fost ori este în curs de examinare sub o

*) Traducere.

altă procedură internațională de investigare sau de soluționare;

b) este incompatibilă cu prevederile Convenției;

c) este evident greșit motivată sau nu este suficient fundamentată;

d) este un abuz asupra dreptului de a transmite comunicări;

e) faptele care sunt subiect al comunicării au apărut înainte de intrarea în vigoare a prezentului protocol pentru statul parte vizat, în afară de cazul în care acele fapte continuă după respectiva dată.

ARTICOLUL 5

1. În orice moment după primirea unei comunicări și înainte de a se fi ajuns la o hotărâre privind valoarea intrinsecă a acesteia, Comitetul poate transmite statului parte vizat, în vederea unei analize urgente, o solicitare de a lua astfel de măsuri interimare necesare pentru a se evita posibilele daune ireparabile pentru victima sau victimele preinsei violări.

2. Când Comitetul își exercită voința conform paragrafului 1 al prezentului articol, aceasta nu implică o decizie asupra admisibilității comunicării sau asupra valorii intrinseci a acesteia.

ARTICOLUL 6

1. În afară de cazul în care Comitetul consideră o comunicare inadmisibilă fără referire la statul parte vizat și dacă individul sau indivizii consimt să-și dezvăluie identitatea aceluia stat parte, Comitetul va aduce în atenția statului parte vizat, în mod confidențial, orice comunicare care i s-a transmis conform prezentului protocol.

2. În termen de 6 luni statul parte vizat transmite Comitetului explicații în scris sau declarații care să clarifice problema și rezolvarea, dacă există, care se poate să fi fost găsită de statul parte.

ARTICOLUL 7

1. Comitetul va analiza comunicările primite conform prezentului protocol pe baza tuturor informațiilor puse la dispoziția sa de către sau în numele indivizilor ori grupurilor de indivizi și de către statul parte vizat, cu condiția ca informațiile acestea să fie transmise părților vizate.

2. Comitetul va ține ședințe închise când examinează comunicările în conformitate cu prezentul protocol.

3. După examinarea unei comunicări, Comitetul va transmite punctele sale de vedere privind comunicarea, împreună cu recomandările sale, dacă există, părților vizate.

4. Statul parte va acorda atenția cuvenită punctelor de vedere ale Comitetului, precum și recomandărilor sale, dacă există, și va transmite Comitetului, în termen de 6 luni, un răspuns în scris, incluzând informații cu privire la orice măsură luată din perspectiva opiniilor și recomandărilor Comitetului.

5. Comitetul poate invita statul parte să transmită informații suplimentare privind orice măsuri pe care statul parte le-a luat ca răspuns la punctele de vedere sau recomandările sale, dacă există, incluzându-le, după cum se consideră potrivit de către Comitet, în rapoartele subsecvente ale statului parte, conform art. 18 din Convenție.

ARTICOLUL 8

1. În cazul în care Comitetul primește informații corelative indicând violări grave sau sistematice de către un stat parte ale drepturilor stabilite în Convenție, Comitetul va invita acel stat parte să coopereze la examinarea

informațiilor și, în acest sens, să transmită observații referitoare la informațiile vizate.

2. Luând în considerare orice observații care se poate să fi fost transmise de către statul parte vizat, precum și orice alte informații corelative pe care le are la dispoziție, Comitetul poate desemna unul sau mai mulți membri ai săi să conducă o anchetă și să raporteze imediat Comitetului. În cazul în care există un mandat și consimțământul statului parte, ancheta poate include o vizită pe teritoriul acestuia.

3. După examinarea rezultatelor unei astfel de anchete, Comitetul va transmite aceste rezultate statului parte vizat, împreună cu orice alte comentarii sau recomandări.

4. În termen de 6 luni de la primirea rezultatelor, comentariilor și recomandărilor transmise de Comitet, statul parte vizat va transmite observațiile sale Comitetului.

5. O astfel de anchetă va fi realizată confidențial și cooperarea statului parte va fi solicitată în toate etapele procedurii.

ARTICOLUL 9

1. Comitetul poate invita statul parte vizat să includă în raportul său, conform art. 18 din Convenție, detalii referitoare la orice măsuri luate ca răspuns la o anchetă realizată conform art. 8 din prezentul protocol.

2. Dacă este necesar, la sfârșitul perioadei de 6 luni stabilite în art. 8 paragraful 4, Comitetul poate să invite statul parte vizat să îl informeze cu privire la măsurile luate ca răspuns la o astfel de anchetă.

ARTICOLUL 10

1. Fiecare stat parte poate, la momentul semnării sau ratificării prezentului protocol ori al aderării la acesta, să declare că nu recunoaște competența Comitetului stabilită în art. 8 și 9.

2. Fiecare stat parte care a făcut o declarație în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol poate, în orice moment, să își retragă declarația prin notificare către secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 11

Un stat parte va trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele aflate sub jurisdicția sa nu sunt supuse unui tratament necorespunzător sau intimidării, ca o consecință a informării Comitetului pe baza prezentului protocol.

ARTICOLUL 12

Comitetul va include în raportul său anual, conform art. 21 din Convenție, un rezumat al activităților sale, în baza prezentului protocol.

ARTICOLUL 13

Fiecare stat parte se angajează să facă cunoscut și să dea publicității Convenția și prezentul protocol și să faciliteze accesul la informații privind punctele de vedere și recomandările Comitetului, în special privind problemele care implică acel stat parte.

ARTICOLUL 14

Comitetul va elabora propriile reguli de procedură care vor trebui urmate când își exercită funcțiile conferite prin prezentul protocol.

ARTICOLUL 15

1. Prezentul protocol va fi deschis semnării de către orice stat care a semnat, a ratificat sau a aderat la Convenție.

2. Prezentul protocol va fi supus ratificării de către orice stat care a ratificat sau a aderat la Convenție. Instrumentele de ratificare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

3. Prezentul protocol va fi deschis aderării oricărui stat care a ratificat sau a aderat la Convenție.

4. Aderarea va avea loc prin depunerea instrumentului de aderare la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 16

1. Prezentul protocol va intra în vigoare după 3 luni de la data depunerii la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a celui de-al zecelea instrument de ratificare sau de aderare.

2. Pentru fiecare stat care ratifică prezentul protocol sau aderă la acesta după intrarea sa în vigoare, prezentul protocol intră în vigoare după 3 luni de la data depunerii propriului instrument de ratificare sau de aderare.

ARTICOLUL 17

Nu sunt admise rezerve la prezentul protocol.

ARTICOLUL 18

1. Orice stat parte poate propune un amendament la prezentul protocol și să îl înregistreze la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite. Secretarul general va comunica apoi orice amendamente propuse statelor părți, cu solicitarea ca acestea să îi notifice dacă sunt în favoarea unei conferințe a statelor părți în scopul analizării și votării propunerii. În eventualitatea că cel puțin o treime dintre statele părți se exprimă în favoarea unei astfel de conferințe, secretarul general va organiza conferința sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite. Orice amendament adoptat prin majoritatea voturilor statelor părți prezente la conferință va fi transmis Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite spre aprobare.

2. Amendamentele intră în vigoare după ce au fost aprobate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor

Unite și acceptate cu o majoritate de două treimi din statele părți la prezentul protocol, în conformitate cu procedurile lor constituționale.

3. După intrarea în vigoare a amendamentelor, acestea devin obligatorii pentru statele părți care le-au acceptat, celelalte state părți fiind în continuare legate prin prevederile prezentului protocol și orice amendamente anterioare pe care le-au acceptat.

ARTICOLUL 19

1. Orice stat parte poate denunța prezentul protocol, în orice moment, printr-o notificare scrisă adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite. Denunțarea va produce efecte după 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

2. Denunțarea nu va prejudicia aplicarea în continuare a prevederilor prezentului protocol în raport cu orice comunicare transmisă conform art. 2 sau cu orice anchetă inițiată conform art. 8, înainte de data efectivă a denunțării.

ARTICOLUL 20

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va informa toate statele despre:

- a) semnări, ratificări și aderări la prezentul protocol;
- b) data intrării în vigoare a prezentului protocol și a oricărui amendament conform art. 18;
- c) orice denunțare în conformitate cu art. 19.

ARTICOLUL 21

1. Prezentul protocol, ale cărui versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, va fi depus în arhivele Organizației Națiunilor Unite.

2. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va transmite copii autentificate ale prezentului protocol tuturor statelor la care s-a făcut referire în art. 25 din Convenție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Protocolului opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptat la New York la 6 octombrie 1999

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Protocolului opțional la Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptat la New York la 6 octombrie 1999, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 25 iunie 2003.
Nr. 412.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 181**

din 8 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 387/2002

Costică Bulai	— președinte
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 387/2002, excepție ridicată de Ștefănel Abdula, primarul comunei Găiceanca, județul Bacău, în Dosarul nr. 9.487/2002 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ridicate, deoarece prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 119 și 120 din Constituție. Se arată că în acest sens Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 136/2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 9.487/2002, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001**, excepție ridicată de Ștefănel Abdula, primarul comunei Găiceanca, județul Bacău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că dispozițiile ordonanței de urgență criticate, care prevăd atribuirea în folosință gratuită a construcțiilor zootehnice și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate asociațiilor crescătorilor de animale și unor persoane fizice sau persoane juridice, precum și dispozițiile care obligă autoritățile administrației publice locale să concesioneze prin atribuire directă, pentru o perioadă de 5 ani, terenuri cu destinație agricolă crescătorilor de animale sunt neconstituționale. Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor art. 120 alin. (1) din Constituție care consacră principiul autonomiei locale, precum și încălcarea unor dispoziții ale Legii administrației publice locale nr. 215/2001.

Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că „art. 1 și art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 încalcă principiul autonomiei locale pe care se întemeiază adminis-

trația publică din unitățile administrativ-teritoriale statuat de art. 119 din Constituție“. În opinia instanței, „autonomia locală conferă autorităților administrației publice locale dreptul ca în limitele legii să aibă inițiativă și să hotărască în ceea ce privește administrarea domeniului public și privat al unității administrativ-teritoriale, concesionarea, închirierea și vânzarea bunurilor proprietate publică sau privată ale unității administrativ-teritoriale, precum și a serviciilor publice de interes local“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată, în esență, că dispozițiile criticate prevăd „atribuirea în folosință gratuită a construcțiilor zootehnice și fabricilor de nutrețuri dezafectate asociațiilor crescătorilor de animale, persoanelor fizice în vârstă de până la 40 de ani sau persoanelor juridice care formulează cerere scrisă și dovedesc capacitate tehnică și financiară de a desfășura activități de creștere a animalelor“. Această măsură, susține Guvernul, este menită să asigure „crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție“ (în speță fiind vorba de punerea în valoare a unor spații dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a unor fabrici de nutrețuri combinate dezafectate), obligație a statului prevăzută la art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție. De asemenea, Guvernul apreciază că măsura luată se încadrează și în prerogativa statului privind „crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții“, prevăzută la art. 134 alin. (2) lit. f) din Constituție, și se concretizează în dispoziții legale cu caracter general, cu aplicabilitate pe întreg teritoriul țării.

Pe de altă parte, se consideră că prevederile constituționale ale art. 120 alin. (2) „se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu“. În punctul său de vedere, Guvernul invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 123/2001, în considerentele căreia s-a reținut că principiul autonomiei locale „nu include și absolvirea autorităților administrației publice locale de la obligația respectării legilor cu caracter general valabil pe întreg teritoriul țării“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168 din 13 decembrie 2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 20 decembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 387 din 13 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 1 iulie 2002.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102 din 29 august 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 11 septembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 78 din 12 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003.

Examinând textul de lege supus controlului de constituționalitate, Curtea reține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 stabilesc măsuri pentru atribuirea construcțiilor zootehnice și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate în folosință gratuită a asociațiilor crescătorilor de animale, cu sau fără personalitate juridică, precum și a persoanelor fizice în vârstă de până la 40 de ani sau persoanelor juridice care formulează cerere scrisă și dovedesc capacitatea tehnică și financiară de a desfășura activități de creștere a animalelor (art. 1). Potrivit dispozițiilor art. 2 lit. a) din ordonanța de urgență, între construcțiile zootehnice dezafectate supuse acestor măsuri sunt și „*bunuri imobile aflate în proprietatea privată a [...] unităților administrativ-teritoriale*“.

Conform art. 3 alin. (1) din ordonanța de urgență, construcțiile zootehnice dezafectate, aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, „*vor fi atribuite în folosință gratuită persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c) de către consiliile locale*“.

În ceea ce privește dispozițiile art. 3 alin. (6) din ordonanța de urgență, textul inițial, criticat de autorul excepției, prin care se prevedea obligația consiliilor locale de a „*concesiona, prin atribuire directă, pentru o perioadă de 5 ani, terenuri cu destinație agricolă, aflate în proprietatea unităților administrativ-teritoriale, crescătorilor de animale prevăzuți la art. 2 lit. c) cărora le-au fost atribuite construcții zootehnice dezafectate*“, a fost modificat prin dispozițiile articolului unic pct. 3 din Legea nr. 387/2002, textul având în prezent următorul cuprins: „(6) *În vederea asigurării necesarului de furaje crescătorii de animale prevăzuți la art. 2 lit. c), cărora le-au fost atribuite construcții zootehnice dezafectate, vor beneficia de drepturile și obligațiile prevăzute în Legea zootehnică nr. 72/2002.*“

Conform art. 4 alin. (1) din ordonanța de urgență criticată, „*atribuirea în folosință gratuită a construcțiilor zootehnice dezafectate, a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, a terenurilor de sub construcții și a celor din incintă persoanelor*

prevăzute la art. 2 lit. c) se face în baza unui contract pe care acestea îl încheie cu consiliile locale [...]“.

Totodată, art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2002 abrogă alin. (5) al art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001, potrivit căruia „*Atribuirea imobilelor prevăzute la alin. (1), (2) și (3), care au fost ipotecate la obținerea unor împrumuturi de la băncile comerciale, se face la cererea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c), cu acordul prealabil al băncilor finanțatoare respective*“.

Celelalte dispoziții ale ordonanței de urgență se referă la obligații ce revin societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat din agricultură, Agenției Domeniilor Statului, Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

Critica de neconstituționalitate se bazează pe invocarea încălcării principiului autonomiei locale, prevăzut de art. 119 și art. 120 alin. (1) și (2) din Constituție, texte care au următorul cuprins:

— Art. 119: „*Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiul autonomiei locale și pe cel al descentralizării serviciilor publice.*“

— Art. 120 alin. (1) și (2): „(1) *Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și orașe, sunt consiliile locale alese și primarii aleși, în condițiile legii.*

(2) *Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe.*“

Examinând susținerile autorului excepției privind încălcarea principiului autonomiei locale, consacrat de art. 119 și art. 120 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, întrucât esențial în acest sens este că măsura a fost instituită prin ordonanță de urgență, act de nivelul legii. În legătură cu acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a mai examinat, în legătură cu alte acte normative (legi și ordonanțe), critici care vizau încălcări ale principiului autonomiei locale prin instituirea unor obligații pentru consiliile locale. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 123 din 25 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 4 iunie 2001, Curtea a reținut în considerentele sale că „*principiul autonomiei locale nu include și absolvirea autorităților administrației publice locale de la obligația respectării legilor cu caracter general și valabilitate pe întreg teritoriul țării*“.

De asemenea, prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, Curtea a reținut că „*dispozițiile constituționale ale art. 119 și art. 120 alin. (2) se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal*“. Aceste considerente își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pe de altă parte, măsurile instituite prin ordonanța de urgență vizează repunerea în circuitul economic agricol a unor construcții dezafectate, deci deturnate de la destinația lor firească, în scopul încurajării dezvoltării creșterii animalelor, cu consecințe evidente pozitive asupra dezvoltării economice a unităților administrativ-teritoriale. Or, acționând astfel, statul se situează în planul exercitării concrete, prin activitatea normativă, a atribuțiilor sale privind „*protejarea intereselor naționale în activitatea economică*“ și „*crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții*“, în conformitate cu dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. b) și f) din Constituție.

De altfel, însăși Carta europeană a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, intrată în

vigoare la 1 septembrie 1988, ratificată de România prin Legea nr. 199 din 17 noiembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997, face referire, potrivit art. 3 pct. 1, la cadrul legal intern, prin reglementarea conceptului de autonomie locală ca „dreptul și capacitatea efectivă ale autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în cadrul legii, în nume propriu și în interesul populației locale, o parte importantă a treburilor publice”.

În ceea ce privește critica dispozițiilor art. 3 alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001,

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrijirii și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 387/2002, excepție ridicată de Ștefănel Abdula, primarul comunei Găiceanca, județul Bacău, în Dosarul nr. 9.487/2002 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2003.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 193

din 13 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 lit. a) alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă

Costică Bulai	— președinte
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 lit. a) alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diamant” — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 4.821/2002 al Tribunalului Satu Mare.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, prin avocat, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită admiterea excepției, arătând că textul de lege trebuie considerat abrogat potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea excepției și constatarea că textul legal criticat este abrogat potrivit dispozițiilor art. 150 alin. (1), întrucât dispozițiile privind prescripția extinctivă privesc exclusiv raporturile dintre fostele organizații socialiste.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 4.821/2002, **Tribunalul Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 lit. a) alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diamant” — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 4.821/2002 al Tribunalului Satu Mare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat nu-și găsește aplicabilitatea în raporturile dintre societățile comerciale, întrucât „Constituția României, prin art. 134 alin. (1), statornicește că economia României este o economie de piață. Ca atare, societățile comerciale sunt subiecții acestei economii de piață, ale cărei trăsături esențiale fiind concurența, decentralizarea și caracterul privat al capitalului, nu se poate pune semnul egalității între acestea și fostele organizații socialiste care activau și erau subiecții unei economii centralizate, planificate, lipsite de concurență și, mai ales, cu un capital integral de stat”.

Instanța de judecată consideră excepția ca fiind întemeiată, în sensul că dispozițiile art. 16 lit. a) alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 contravin textelor constituționale

invocate de autorul excepției, iar pe de altă parte, textul criticat nu-și mai găsește aplicare în prezent, organizațiile socialiste fiind dispărute din economie.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția este întemeiată, urmând a se constata că dispozițiile criticate sunt abrogate în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție. Este evocată Decizia Curții Constituționale nr. 72/1994, prin care se constată că unele dispoziții ale Decretului nr. 167/1958, care făceau, tot asemenea, referire la raporturile dintre organizațiile socialiste, au fost abrogate în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție.

Avocatul Poporului observă că dispozițiile art. 16 lit. a) alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă sunt neconstituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Față de cele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Diamant” — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 4.821/2002 al Tribunalului Satu Mare și constată că dispozițiile art. 16 lit. a) alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă nu mai sunt în vigoare, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție.

Definitivă și obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2003.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 202

din 13 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni

Costică Bulai — președinte
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător

Ioan Vida — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Mădălina Ștefania Diaconu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Critica de neconstituționalitate are ca obiect prevederile art. 16 lit. a) alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, al cărui conținut este următorul:

„Prescripția se întrerupe:

a) [...]

În raporturile dintre organizațiile socialiste, recunoașterea nu întrerupe curgerea prescripției;”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Legea nr. 15/1990 unitățile economice de stat au fost reorganizate sub formă de regii autonome și societăți comerciale, astfel încât dispozițiile din Decretul nr. 167/1958 referitoare la raporturile dintre organizațiile socialiste nu-și mai pot găsi aplicarea din moment ce acestea din urmă au dispărut, ca subiecte ale raporturilor juridice.

De altfel, în acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 72 din 5 iulie 1994, definitivă prin nerecurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 6 octombrie 1994, prin care, soluționând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958, a admis excepția, constatând că aceste dispoziții sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție.

În temeiul acestor considerente, excepția de neconstituționalitate urmează să fie admisă, urmând ca în domeniul prescripției să se aplice normele privitoare la prescripția extinctivă care decurg din natura raportului juridic, în legătură cu care s-a născut litigiul.

grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată, prin avocat, de Alis Pop în Dosarul nr. 385/2003 al Curții de Apel Oradea — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției și a părții Inspectoratul Școlar al Județului Bihor, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă. Arată că textul criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, iar prin deciziile nr. 86 și nr. 89 din 27 februarie 2003, Curtea Constituțională a constatat că art. 8 din Legea nr. 543/2002 contravine prevederilor Legii fundamentale. Astfel, în temeiul art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, critica de neconstituționalitate din cauza de față a rămas fără obiect și a devenit inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 385/2003, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni**, excepție ridicată, prin avocat, de Alis Pop într-o cauză penală aflată în faza judecării recursului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 543/2002 contravin prevederilor art. 15 alin. (1) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție. Tratamentul instituit de acest text pentru persoane care se află în situații identice este considerat a fi discriminatoriu, deoarece prin aplicarea actului de clemență numai asupra pedepselor stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate până la data publicării legii, se ignoră criteriul obiectiv reprezentat de data săvârșirii faptei. Astfel, sunt dezavantajate în mod nejustificat persoanele care, până la data publicării legii, nu au fost încă definitiv condamnate, chiar independent de voința sau conduita acestora. Consideră, de asemenea, că sunt încălcate dispozițiile art. 15 alin. (1) din Constituție, întrucât „se încalcă dreptul unor persoane de a nu executa o pedeapsă, avându-se în vedere anumite criterii de discriminare arbitrale“.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât art. 8 din Legea nr. 543/2002 „nu încalcă dispozițiile art. 15 și art. 16 din Constituția României, deoarece nu conține privilegiu sau discriminări de natura celor prevăzute de art. 4 din Constituție“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția ridicată a devenit inadmisibilă, în urma constatării, de către Curtea Constituțională, a neconstituționalității textului de lege criticat, prin deciziile nr. 86 și nr. 89 din 27 februarie 2003. De asemenea, modificarea art. 8 din Legea nr. 543/2002 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2003, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2003, face ca excepția ridicată în cauza de față să rămână fără obiect.

Guvernul consideră, de asemenea, că excepția ridicată a devenit inadmisibilă, deoarece Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra unei excepții anterioare având același obiect, constatând că art. 8 din Legea nr. 543/2002 este neconstituțional, întrucât „limitează aplicarea legii la pedepse, măsuri și sancțiuni aplicate prin hotărâri judecătorești rămase definitive până la data intrării în vigoare a legii, excluzând pedepsele, măsurile și sancțiunile aplicate ulterior, pentru fapte săvârșite până la această dată“. Ca urmare a acestui fapt și a modificării textului criticat, ulterior sesizării Curții Constituționale, excepția de față nu poate fi primită.

Avocatul Poporului consideră că prevederea criticată de autorul excepției este neconstituțională, deoarece „încalcă atât principiul egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzut în art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, cât mai ales art. 15 alin. (2), potrivit căruia legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile“. Legea mai favorabilă se exprimă printr-un tratament mai blând, inclusiv prin acte de clemență ale statului. Aplicarea dispozițiilor criticate depinde atât de momentul publicării legii în Monitorul Oficial al României, cât și de caracterul definitiv al hotărârilor judecătorești pronunțate, ceea ce contravine principiilor enunțate în Constituție. Având în vedere faptul că această motivare a fost, de altfel, reținută în deciziile Curții Constituționale nr. 86 și nr. 89 din 27 februarie 2003 și că textul criticat a fost modificat în același sens, excepția de față a devenit inadmisibilă.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 4 octombrie 2002, dispoziții care au următoarea redactare: *„Dispozițiile prezentei legi privesc pedepsele, măsurile și sancțiunile aplicate prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate până la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.“*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 și ale art. 16 alin. (1), care au următorul conținut:

— Art. 15: *„(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.*

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.“;

— Art. 16. alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

Curtea constată că, în legătură cu acest text de lege, ulterior sesizării cu prezenta excepție de neconstituționalitate, s-a pronunțat în alte cauze prin deciziile nr. 86 și

nr. 89 din 27 februarie 2003, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, respectiv nr. 200 din 27 martie 2003.

Prin aceste decizii Curtea a statuat că prevederile art. 8 din Legea nr. 543/2002 sunt neconstituționale, întrucât „limatează aplicarea legii la pedepse, măsuri și sancțiuni stabilite prin hotărâri judecătorești rămase definitive până la data intrării în vigoare a legii, excluzând pedepsele, măsurile și sancțiunile aplicate ulterior pentru fapte săvârșite până la această dată“.

În consecință, având în vedere prevederile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției prevederile legale a căror constituționalitate a fost stabilită potrivit art. 145 alin. (1) din Constituție sau prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale“, rezultă că, în temeiul alin. (6) din același articol, în speța ce face

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (3) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată de Alis Pop în Dosarul nr. 385/2003 al Curții de Apel Oradea — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2003.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,

Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 3 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sititech“ — S.R.L. din București în Dosarul nr. 13.723/2002 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

obiectul prezentei decizii excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 a devenit inadmisibilă.

De altfel, ulterior publicării deciziilor menționate în Monitorul Oficial al României, Partea I, art. 8 din Legea nr. 543/2002 a fost modificat, în sensul deciziilor Curții Constituționale, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2003. Noul text al art. 8 din Legea nr. 543/2002 are următorul conținut:

— Art. 8: „Dispozițiile prezentei legi privesc pedepsele, măsurile și sancțiunile aplicate pentru fapte săvârșite până la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.“

Curtea constată că, în urma acestei modificări a textului, critica de neconstituționalitate formulată a rămas fără obiect.

La dosarul cauzei a fost depusă o cerere prin care autoarea excepției solicită acordarea unui termen în vederea pregătirii apărării.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere prevederile art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, nu se opune acordării unui nou termen de judecată.

Ținând seama de prevederile art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborat cu art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea apreciază cererea de amânare ca fiind neîntemeiată și, prin urmare, dispune respingerea ei.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, arătând că textul de lege criticat a fost abrogat ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Ordonanța Guvernului nr. 34/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 1 februarie 2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 decembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 13.723/2002, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sititech” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin instituirea unei amenzi contravenționale pentru nerespectarea termenelor reglementate prin textul de lege criticat, statul intervine în relațiile de afaceri dintre partenerii privați, îngrădind dinamismul, libera inițiativă și chiar asumarea riscului, elemente definitorii pentru activitatea de comerț, în cadrul unei economii de piață moderne. Se arată că este dificil de realizat o selecție a partenerilor de afaceri în ceea ce privește solvabilitatea lor sau buna-credință, existând numeroși factori ce concură la crearea unor situații nefavorabile, sancționate în mod incorect de lege.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 nu intră în contradicție cu prevederile constituționale cuprinse în art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție. Se menționează că rațiunea dispozițiilor criticate rezidă în faptul că ele sunt stabilite în vederea consolidării regimului valutar și întăririi disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare, ceea ce este în deplină concordanță cu obligația statului de a proteja interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că prevederile legale criticate nu contravin principiului constituțional potrivit căruia, în cadrul economiei de piață, statul trebuie să asigure libertatea comerțului și protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară. Astfel, susținerile autoarei excepției sunt considerate ca fiind nefondate, întrucât, pe de o parte, activitatea de comerț internațional a agenților economici se desfășoară pe baza autonomiei lor juridice, iar pe de altă parte, este necesar ca această activitate să respecte interesul public în cadrul economiei naționale.

Prin urmare, unele restrângeri, condiționări sau măsuri protecționiste, pe care statul le impune prin lege, nu reprezintă de fapt atingeri aduse existenței dreptului sau libertății și nici intereselor private, care se integrează într-un cadru general, cel al interesului public.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 7 februarie 1995. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. IV pct. 7: „*În vederea consolidării regimului valutar în vigoare și întăririi disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare, se stabilesc următoarele: [...]*

7. *În cazul constatării nerespectării termenelor menționate la pct. 3, 5 și 6, precum și a celor menționate în autorizația Băncii Naționale a României eliberată conform pct. 4, privind repatrierea încasărilor în valută, se vor aplica următoarele amenzi contravenționale reprezentând:*

— 10%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru întârzieri de până la 30 de zile calendaristice;

— 15%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru întârzieri între 30 și 60 de zile calendaristice;

— 20%, în lei, asupra sumelor în valută nerepatriate, pentru fiecare lună calendaristică care depășește primele 60 de zile de întârziere.

În toate situațiile se menține obligația repatrierii sumelor în valută în termen de 30 de zile calendaristice de la data constatării contravenției.

În cazul depășirii termenului de la alineatul precedent, penalitățile stabilite la art. 7 din Legea nr. 76/1992, astfel cum a fost modificat prin prezenta ordonanță, se majorează cu 50%.”

Autoarea excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă următoarele prevederi constituționale:

— Art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a): „(1) *Economia României este economie de piață.*

(2) *Statul trebuie să asigure:*

a) *libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 34/2003 privind măsuri în domeniul disciplinei financiar-valutare a agenților economici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 1 februarie 2003, prevederile textului de lege criticat încetându-și aplicarea de la data de 1 februarie 2003.

Față de această situație, devin aplicabile dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, conform cărora Curtea Constituțională poate decide numai asupra actelor normative în vigoare. Constatând însă că, la data sesizării sale, Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 era în vigoare, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sititech” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 13.723/2002 al Judecătorei Sectorului 2 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru completarea anexelor nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 182/2002 privind lista autorităților contractante care au obligația de a aplica prevederile Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice și produsele care urmează să fie achiziționate prin procedura de licitație electronică

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 182/2002 privind lista autorităților contractante care au obligația de a aplica prevederile Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice și produsele care urmează să fie achiziționate prin procedura de licitație electronică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 5 martie 2002, cu completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. Punctul 7 din anexa nr. 1 se completează cu subpunctul 7, având următorul cuprins:

„7. Oficiul Național al Registrului Comerțului“

2. Punctul 12 din anexa nr. 1 se completează cu subpunctele 2—6, având următorul cuprins:

„2. Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului (CNCAF) „Minvest“ — S.A. Deva

3. Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase (CNMPN) „Remin“ — S.A. Baia Mare

4. Compania Națională a Lignitului „Oltenia“ — S.A. (CNLO)

5. Societatea Națională a Cărbunelui (SNC) — S.A. Ploiești

6. Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice și Termice (SCPEET) „Termoelectrica“ — S.A. București — cu toate sucursalele și filialele“

3. La anexa nr. 1, după punctul 27 se introduce un nou punct, punctul 28, cu următorul cuprins:

„28. Comisia Națională a Valorilor Mobiliare“

4. Anexa nr. 2 se completează după cum urmează:

Codul CPSA în care este inclus produsul	Denumirea produsului	Nota
„2513.60	Mănuși din cauciuc vulcanizat, neîntărit, pentru chirurgie	1 și 2“

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 182/2002 privind lista autorităților contractante care au obligația de a aplica prevederile Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice și produsele care urmează să fie achiziționate prin procedura de licitație electronică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 5 martie 2002, cu completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea Licenței de concesiune pentru explorarea apei minerale din perimetrul Lebeș — Bucovina Nord, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Domarom Star” — S.R.L. Fundu Moldovei

Având în vedere art. 15 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003,
în temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 368/1999 privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 4.338/2003 privind explorarea apei minerale din perimetrul Lebeș — Bucovina Nord, situat în județul Suceava, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Domarom Star” — S.R.L. Fundu Moldovei, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Începerea activității miniere prevăzute în licența menționată la art. 1 se autorizează de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 22 din Legea minelor nr. 85/2003.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 27 iunie 2003.
Nr. 85.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea Licenței de concesiune pentru explorarea apei minerale din perimetrul Stejarul, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Fornetti România” — S.R.L. Timișoara

Având în vedere art. 15 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003,
în temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 368/1999 privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 4.339/2003 privind explorarea apei minerale din perimetrul Stejarul, situat în județul Covasna, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Fornetti România” — S.R.L. Timișoara, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Începerea activității miniere prevăzute în licența menționată la art. 1 se autorizează de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 22 din Legea minelor nr. 85/2003.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 27 iunie 2003.
Nr. 86.

*) Anexa se comunică titularului licenței de concesiune pentru explorare.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

O R D I N

privind aprobarea Licenței de concesiune pentru explorarea apei minerale din perimetrul Valea Bârza, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială pentru Promovare Internațională — S.R.L. București

Având în vedere art. 15 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, în temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 368/1999 privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 4.358/2003 pentru explorarea apei minerale din perimetrul Valea Bârza, situat în județele Caraș-Severin și Mehedinți, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială pentru Promovare Internațională — S.R.L. București, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Începerea activității miniere prevăzute în licența menționată la art. 1 se autorizează de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 22 din Legea minelor nr. 85/2003.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 27 iunie 2003.
 Nr. 87.

*) Anexa se comunică titularului licenței de concesiune pentru explorare.

★

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

L I S T A agenților economici comercianți angro de uleiuri minerale

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale	Județul	Codul unic de înregistrare
1.	CONFMETALON — S.R.L.	Bacău	4591686
2.	EXACT CONSTRUCT — S.R.L.	Bihor	10692561
3.	COSMOS TRADE — S.R.L.	Brăila	9411956
4.	BTL INTERNATIONAL — S.R.L.	București	15496582
5.	MCM PETROL — S.R.L.	Buzău	14179861
6.	RAGESI OIL TRADING — S.R.L.	Constanța	13917847
7.	RAGESI — S.R.L.	Constanța	9151236
8.	UTILAJ GREU BASARABI — S.A.	Constanța	2410198
9.	FOIA — S.R.L.	Dâmbovița	10669976
10.	AMJ&LVM — S.R.L.	Dolj	12083328
11.	MS IMPARȚIAL — S.R.L.	Galați	1651260
12.	CIRIL COM — S.R.L.	Ialomița	2065880
13.	PALMIR COM — S.R.L.	Ialomița	6459038
14.	CREMON — S.R.L.	Iași	7943779
15.	ARTERIO-IMPEX — S.R.L.	Maramureș	12572936
16.	TRANSURBAN — S.A.	Neamț	7854221
17.	DALASOIL — S.R.L.	Prahova	14271808
18.	ECO INVEST — S.R.L.	Teleorman	10176935
19.	COMFAST EXIM — S.R.L.	Vrancea	4297126

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

LISTA
depozitelor speciale (completare)

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale autorizate	Cod unic de înregistrare	Număr de autorizare la Garda Financiară Centrală	Număr aviz pentru autorizare depozite speciale – Ministerul Industriei și Resurselor	Adresa depozitului special
1.	RAFINĂRIA STEAUA ROMÂNĂ – S.A., Câmpina, județul Prahova	1.322.632	393.642 din 26 iunie 2003	49 din 24 iunie 2003	Depozit Nord, str. Caraiman nr. 2, Constanța (închiriat de la OIL TERMINAL Constanța prin Societatea Comercială „FULL PILOR“ – S.R.L. Constanța)
2.	ROMILEXIM TRADING LIMITED – S.R.L.	6.717.641	393.631 din 24 iunie 2003	48 din 20 iunie 2003	Zona Industrială Sud, Str. Portului nr. 1, Giurgiu, județul Giurgiu (închiriat de la PECO Giurgiu)
3.	DYTIV – S.R.L.	10.528.454	393.644 din 26 iunie 2003	50 din 25 iunie 2003	Urlați, Str. Independenței nr. 55, județul Prahova (închiriat de la Societatea Comercială „VIDELMAR“ – S.A. Urlați)

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2003
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Nr. anual de apariții	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
				Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	710	7.900.000	1.975.000	2.172.500	2.389.750	2.628.750
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	50	1.480.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	250	6.585.000	1.646.250	1.646.250	1.646.250	1.646.250
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	300	10.380.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	700	2.105.000	526.250	526.250	526.250	526.250
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	2.100	8.900.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	8.195.000	2.048.750	2.048.750	2.048.750	2.048.750
8.	Colecția Legislația României	4	2.070.000	517.500	569.250	626.150	688.750
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	12	3.450.000	862.500	948.750	1.043.600	1.147.950
10.	Repertoriul actelor normative	1	520.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	1	390.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	12	2.075.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ menționate la punctele 1–7 sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%, iar cele menționate la punctele 8–12 sunt scutite de T.V.A.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 772.66.87; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, bd. Nicolae Grigorescu nr. 29A, bl. N22, ap. 38 (telefon/fax: 340.31.09)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.R.L. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ ELIDA — S.R.L. — Brașov, str. Bisericii Române nr. 92 (telefon/fax: 0268/47.74.64)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro